

JANA PETRIĆ

Moj let 3

Petrom Panom

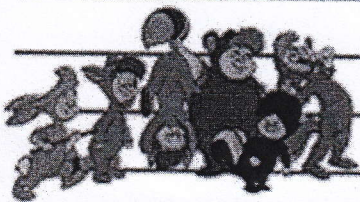
Spavala sam u svojoj sobi, ali nisam mogla zaspati. Odjednom me kroz prozor neki glas.

Bili su to Petar Pan i Zvončica. Možda su došli zato što ja vjerujem u Petra Pana, a druga djeca ne?

Bila sam tako sretna, a sa druge strane bila sam tužna, jer sam otišla od kuće. Petar mi je rekao da idemo u Nigdjeremsku. Odmah sam se razvedrila i prestala biti tužna. Radila sam kolote u zraku jer sam bila vesela. Dok sam gledala Nigdjeremsku, svojom brzinom sam brzo letjela prema najvišoj planini. Nigdjeremska je zapravo otok s velikim planinama. Bila sam stvarno jako sretna.

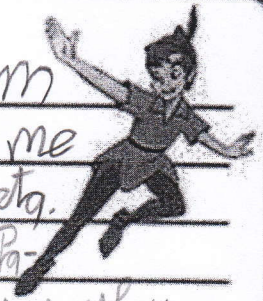
Bilo je vrijeme za povratak. Išli smo prema mojoj kući. Legnula sam u krevet. I zapravo sve sam to zamisljela. Bilo je predivno.

Jana Petrić, 3.B

Moj let s Petrom Panom

Moćnog lijepog letnog jutra posjetio me Petar Pan. Molio me je odvesti na let oko svijeta.

Letjeli smo oko Eiffelovog tornja u Parizu, Big Bena u Londonu i Kipra slobode u New Yorku.

Preletjeli smo Atlantski ocean i bili smo na safariju gdje smo vidjeli lavove slonove i hijene. Bili smo na Antarktiku, sjevernom i južnom polu i na Mlanajima.

Petar Pan je jako zanimljiv. Pričao mi je o svim svojim pustolovinama, onih kojih se sjećam. Mislim da je malo me-
tjemom i morao se voziti, ali takav je i u mirnomu.

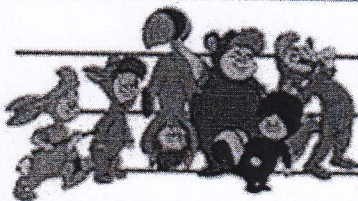
Pričao mi je cijelu priču s Wendy, Tenny i Margaret. Rekao mi je i da mu fale izgubljeni dječaci. Ah tako sam se razričao s njim da sam najboljnije mjesta i vrijeme.

Tada smo već bili u snemnu. Bilo me strah. Petar Pan me brzo primio za ruku i uhvatio nas na Zemlju. Kada smo se spasili, otišli smo do Kineskog zida. Duvši je nego što sam mislio. M mi. Kne-
nuli smo kući ali nmo mi je Petar Pan pokazao Maštokraj. Tako je lijep bez kapetana Hooka.
Vratili smo se.

Moja let s Petrom Panom bio je čaroban.
M jako, jako poučan!

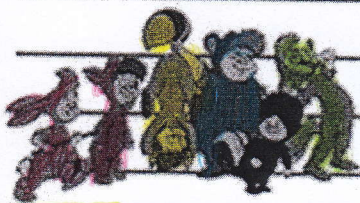
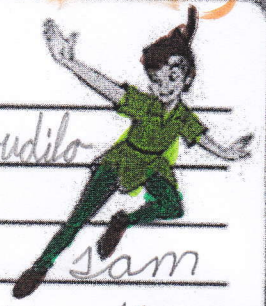
Lukas Mihajlov

Kraj

Moj let s Petrom Panom

Dok sam spavala u krevetu probudilo me nježno svjetlovanje neke zvijezde. Ta zvijezda dozivala je Petra Pana. Tada sam mu rekla da sam čitala njegovu priču pa sam ga pitala idemo li na let. Dao mi je malo vilinskog praha, otvorio prozor i samnom odletio u svijet mašte. Bilo je predivno! Kuće se grade od bombona, a ceste od blata. Nije bilo puno cesta, a ni kuća, mnogi su živjeli na brodovima. Samo smo Petar i ja živjeli na kopnu. Došao je kapetan Kuka. Petar je spremao kokose za ručak, a ja sam se borila protiv gusara i otjerala ih. U miru smo poručali. U jednom trenutku začulo se tiho zvonjenje. Bila je to vila Zvončica. Da se bolje upoznam sa Mastokrajem, Petar i vila Zvončica odveli su me na let kroz Mastokraj. Nije tako pust kakav se i čini, bio je lijep. Petar i ja odlučili smo vratiti se kući. Stigli smo. Prozor je bio zatvoren. Petar je tiho ušao na vrata, ušao u sobu i otvorio mi prozor. Vratila sam se u krevet i zaspala. Petar je otišao. Nisam bila ni svjesna da smo tamo proveli cijeli ama baš cijeli dan! Bilo mi je lijepo što sam upozнала Petra!

KRAJ!

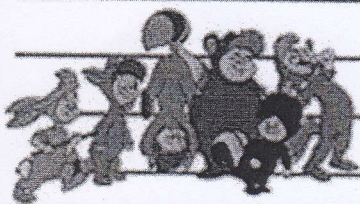
Petar Pan

Spustila se noć. Legla sam u krevet i razmišljala o knjizi koju sam pročitala. Uvula sam uz smijeh. Petar Pan me doirao: „Ja, probrudi se i podi sa mnom. Otkrit će ti čarolni svijet o kojim maštaš.“ Pružila sam mu ruku, a on me i lakoćom podigao i poveo u čarolni svijet.

Kao da je čitao moje misli Petar Pan me odveo do čarolnog otoka gdje su me pozdravile moribe sirene. Na gušavskom brodu vrtjela sam kapitana Kuku i sanduk i Blagom. Ja žum tu me i pjesmom pozdravljali veseli patuljci. U jednom trenutku ugledala sam Pereljugu na valu i staklenu cipelicu. Moje misli odlaze do Afrike gdje mnoga djeca gladuju. Dajem im hranu i drovje. Na licima im vidim sreću i osmijeh. Uz pomoć Petra Pana razustavljam porane i ponlave u ovom svijetu. Morali smo zavrijiti putovanje. Petar Pan me spustio na krevet i uz pozdrav: „Do sljedećeg puta“, rekao.

Bilo je to najvrednije buđenje mog djetinjstva. Znam da je to bio samo san, ali misla zbog nestravnog putovanja i stvarnih želja dugo je živjela u mom srcu.

Tia Lestari, 3 B

Jedne ljetne večeri išla sam kasnije spavati. Bila sam jako umorna jer sam se dugo igrala u parku.

Čim sam zaklopila oči osjetila sam na obr-
nizima lagani vjetroć. Otvorila sam oči i kraj otvorenog
prozora ugledala sam dječaka mojih godina. Bio je po-
mala raščupan i moje visine.

-Zovem se Petar Pan! Glasno reče dječak.

-Prst! Probudit ćeš mi mamu i tatu. - velim mu uzm-
jano, jer su mama i tata spavali u susjednoj sobi.

Nakon toga rekla sam mu kako se ja zovem, a on
me je počeo nagovarati da poletim s njim u noć.

Pristala sam i poletjela s njim. Držala sam dječaka
čvrsto za ruku, jer sam se bojala. Dječak mi je
rekao da će mi pokazati Besograd koji se nalazi
u nekoj Zemlji čuda. Putovali smo dugo.

Iznad nas su sjale zvijezde, a ispod gradovi iznad
kojih smo letjeli. Uskoro smo preletjeli i jedno
veliko more. Na kraju smo stigli u zemlju gdje ži-
vatinja pričaju kao ljudi. U njoj je bio jedan
veliki grad koji se zove Besograd. Petar me je
uveo u taj grad i upoznao sa njegovim stanovni-
ma. Stanovnici su bili psići raznih vrsta, a
živjeli su kao da su ljudi. Jako mi je bilo za-
nimljivo s njima i puno smo se igrali. Nakon
toga Petar me je pozvao da letimo
nema Mjesecu. Prije nego što smo došli do
Mjeseca ja sam se probudila i vidjela da je
jutro.

